

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

De Tariefcommissie, tweede kamer;

Gezien het op 6 april 1972 onder nummer 10860 O'68 ingekomen beroepschrift van X te Z en gericht tegen de uitspraak van de inspecteur der omzetbelasting te Y van 9 februari 1972 op zijn bezwaarschrift betreffende een hem over het jaar 1969 opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting, gedagtekend 30 juni 1971, aanslagnummer 123456;

Gezien de overige stukken van het geding;

Gehoord ter zitting van 15 maart 1977 de gemachtigde van belanghebbende A te W, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat de inspecteur de hiervoor vermelde aanslag ten bedrage van f. 8.707,33 aan enkelvoudige belasting en f. 870,73 aan verhoging bij de bestreden uitspraak heeft teruggebracht tot een ten bedrage van f. 4.031,70 aan enkelvoudige belasting en f. 403,18 aan verhoging;

Overwegende dat belanghebbende in beroep stelt, dat de uitspraak behoort te worden vernietigd en dat de aanslag behoort te worden verminderd tot een ten bedrage van f. 29,58 aan enkelvoudige belasting;

Overwegende dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak;

Overwegende dat op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting het volgende is komen vast te staan: Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet), exploiteert een kleinhandel in radio's, televisie-apparaten en aanverwante huishoudelijke artikelen. Hij verricht daarnaast reparaties, nagenoeg uitsluitend ten behoeve van particulieren.

Gedurende het tijdvak van 1 januari 1969 tot 1 september 1969 heeft belanghebbende geen aantekening gehouden van zijn winkelontvangsten.

Met het oog op de opstelling van de resultatenrekening over het jaar 1969 heeft daarom de gemachtigde van belanghebbende de ontvangsten uitgaande van de gedane uitgaven moeten reconstrueren en - om tot een positief kassaldo en redelijke privé-opnamen te komen - de nodige bijboekingen moeten verrichten, zowel van winkelontvangsten als van ontvangsten van debiteuren.

De inspecteur heeft wegens het ontbreken van een volledige ontvangstenverantwoording belanghebbendes boekhouding over het jaar 1969 verworpen en de door belanghebbende verschuldigde omzetbelasting berekend uitgaande van de cijfers van de jaarstukken aan de hand van de inkopen en met toepassing van een bruto-winstpercentage van zevenentwintig percent. Deze berekening heeft geleid tot voornoemde naheffingsaanslag, die bij uitspraak is gereduceerd als voormeld.

Overwegende dat belanghebbende ter ondersteuning van zijn standpunt zakelijk weergegeven het volgende heeft aangevoerd:

Bij het vaststellen van de aan belanghebbende over 1969 op te leggen aanslag in de inkomstenbelasting is door de inspecteur der directe belastingen de berekende winst volgens de resultatenrekening verhoogd tot f. 25.000,--. Daaruit vloeit - na controle van de in- en verkoopprijzen - een omzetverhoging voort van f. 11.417,--, waarmee belanghebbende akkoord is gegaan. De door hem nog verschuldigde omzetbelasting bedraagt dan volgens berekening door belanghebbende in het beroepschrift f. 29,58. Met de door de inspecteur toegepaste berekeningswijze kan belanghebbende zich voorts om de volgende redenen niet verenigen:

(1). Het door de inspecteur gehanteerde bruto-winstpercentage van zevenentwintig is, gelet op de aard van belanghebbendes bedrijf, te hoog. Een vergelijking met soortgelijke bedrijven gaat niet op in verband met de aanwezigheid van B-winkels in het nabijgelegen V.

De inkoop geschiedt in het klein; belanghebbende geniet dientengevolge geen grote quantumkortingen. Hij levert voorts onder de adviesprijs en neemt genoegen met een lage bruto-winstmarge.

(2). De toegepaste berekeningswijze leidt tot onaanvaardbare resultaten zowel voor wat betreft de hoogte van de bruto-winst, als voor wat betreft de voor privé beschikbare bedragen;

Overwegende dat de inspecteur op de daartoe in zijn verzoekschrift aangevoerde gronden bij zijn standpunt heeft volhard;

Overwegende omtrent het geschil:

Ten processe staat vast, dat belanghebbende gedurende de eerste acht maanden van het jaar, waarop de in geding zijnde aanslag betrekking heeft, geen aantekening heeft gehouden van zijn winkelontvangsten en dat hij derhalve niet heeft voldaan aan de hem bij artikel 34 van de Wet juncto artikel 31, eerste lid, letter b, van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 opgelegde verplichting.

Ingevolge artikel 36 van de Wet juncto artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dient daarom belanghebbendes beroep te worden afgewezen, tenzij is gebleken, dat en in hoeverre de bestreden uitspraak of de daarbij gehandhaafde aanslag onjuist is.

Belanghebbende voert daartoe als een eerste verweer - zoals de Tariefcommissie het althans verstaat - aan, dat uit de door de inspecteur der directe belastingen toegepaste correctie op de winst tot een bedrag van f. 7.886,81 een omzetcorrectie van f. 11.417,- voortvloeit, waarmee hij zich akkoord heeft verklaard en waarvan daarom de inspecteur der omzetbelasting bij het vaststellen van de door hem op te leggen naheffingsaanslag niet mag afwijken.

Nog daargelaten in hoeverre de laatste stelling juist is moet dit verweer reeds worden verworpen, omdat belanghebbende - nu zulks door de inspecteur wordt weersproken - niet heeft aangetoond, dat binnen het kader van de door hem met de inspecteur der directe belastingen bereikte overeenstemming over een correctie op de winst een afspraak omtrent de toe te passen omzetcorrectie zou zijn begrepen.

Ook belanghebbendes tweede verweer, dat het door de inspecteur gehanteerde bruto-winstpercentage te hoog en dat de resultaten van diens berekeningswijze onaanvaardbaar zouden zijn, moet ongegrond worden geoordeeld, omdat dat bruto-winstpercentage en die resultaten - gelijk door de inspecteur onweersproken is gesteld - nagenoeg overeenkomen met het bruto-winstpercentage en de resultaten, die belanghebbende volgens de door hem zelf gevoerde administratie over het jaar 1970 heeft behaald en hij geen feiten heeft gesteld, laat staan bewezen, die een afwijking daarvan voor het jaar 1969 zouden kunnen verklaren.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen dient het beroep van belanghebbende - nu de Tariefcommissie ook niet op andere wijze is gebleken, dat de uitspraak of de

daarbij gehandhaafde aanslag onjuist is - te worden afgewezen.

UITSPRAAK DOENDE:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus gewezen in raadkamer van 15 maart 1977 door Mr. Steinhauser, voorzitter, A.F. Tempelaar, Mr. Post en Mr. Vreeswijk, leden en J. Bol, buitengewoon lid, in tegenwoordigheid van Mr. de Kater, secretaris.

De secretaris:

De voorzitter:

De Kater

Steinhauser

Aangetekend aan partijen
verzonden op -7 JUN 1977

De secretaris: